

ΟΔΗΓΙΑ 97/4/ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 27ης Ιανουαρίου 1997

για τροποποίηση της οδηγίας 79/112/ΕΟΚ περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την επισήμανση, την παρουσίαση και τη διαφήμιση των τροφίμων

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ:

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 100 Α,

την οδηγία 79/112/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1978, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την επισήμανση, την παρουσίαση και τη διαφήμιση των τροφίμων⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 6 παράγραφος 2 στοιχείο γ) και παράγραφος 3 και το άρθρο 7,την πρόταση της Επιτροπής⁽²⁾,τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁽³⁾,Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 189 Β της συνθήκης⁽⁴⁾, αφού έλαβαν υπόψη το κοινό σχέδιο που εγκρίθηκε στις 16 Οκτωβρίου από την επιτροπή συνδιαλλαγής,

Εκτιμώντας:

ότι, στα πλαίσια της υλοποίησης των στόχων της εσωτερικής αγοράς, θα πρέπει να επιτραπεί η χρησιμοποίηση της ονομασίας που έχει καθιερωθεί από την πρακτική του κράτους μέλους παραγωγής και για τα προϊόντα που προορίζονται προς πώληση σε ένα άλλο κράτος μέλος·

ότι, με τη διττή προοπτική της εξασφάλισης μιας καλύτερης πληροφόρησης του καταναλωτή και της νομιμότητας των εμπορικών συναλλαγών, θα πρέπει να βελτιωθούν περαιτέρω οι κανόνες επισήμανσης που αφορούν την ακριβή φύση και τα χαρακτηριστικά των προϊόντων·

ότι, τηρουμένων των διατάξεων της συνθήκης, οι διατάξεις που εφαρμόζονται στην ονομασία πώλησης εξακολουθούν να υπόκεινται στους γενικούς κανόνες επισήμανσης οι οποίοι ορίζονται στο άρθρο 2 της οδηγίας και, ειδικότερα, στη βασική αρχή ότι δεν πρέπει να είναι φύσεως τέτοιας

ώστε να οδηγείται σε πλάνη ο καταναλωτής ως προς τα χαρακτηριστικά των τροφίμων·

ότι το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων έχει εκδώσει πολλές αποφάσεις στις οποίες συνιστά μια λεπτομερή επισήμανση, και ιδίως την υποχρεωτική επίθεση κατάλληλης ετικέτας που αφορά τη φύση του πωλούμενου προϊόντος· ότι το μέσο αυτό, το οποίο επιτρέπει στον καταναλωτή να επιλέγει με πλήρη επίγνωση, είναι το καταλληλότερο, δεδομένου ότι δημιουργεί τα λιγότερα εμπόδια στην ελευθερία των συναλλαγών·

ότι εναπόκειται στον κοινοτικό νομοθέτη να θεσπίσει τα μέτρα που απορρέουν από τη νομολογία αυτή,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Η οδηγία 79/112/ΕΟΚ τροποποιείται ως εξής:

- Μετά την έκτη αιτιολογική σκέψη παρεμβάλλεται η ακόλουθη:

«ότι η υποχρέωση αυτή συνεπάγεται ότι τα κράτη μέλη μπορούν να επιβάλλουν, τηρώντας τους κανόνες της συνθήκης, γλωσσικές απαιτήσεις».

- Στο άρθρο 3 παράγραφος 1 παρεμβάλλεται το ακόλουθο σημείο:

«2α. την ποσότητα ορισμένων συστατικών ή κατηγοριών συστατικών σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 7».

- Στο άρθρο 5, η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Η ονομασία πώλησης ενός τροφίμου είναι η ονομασία που προβλέπεται από τις διατάξεις που ισχύουν στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα για το τρόφιμο αυτό.

- Ελλείψει διατάξεων της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, η ονομασία πώλησης είναι η ονομασία που προβλέπεται από τις νομοθετικές, κανονιστικές ή διοικητικές διατάξεις που ισχύουν στο κράτος μέλος στο οποίο πραγματοποιείται η πώληση στον τελικό καταναλωτή ή στις μονάδες ομαδικής εστίασης.

Ελλείψει αυτών, η ονομασία πώλησης συνίσταται στην καθιερωμένη ονομασία που χρησιμοποιείται στο κράτος μέλος στο οποίο πραγματοποιείται η πώληση στον τελικό καταναλωτή ή στις μονάδες ομαδικής εστίασης ή σε μία περιγραφή του τροφίμου και,

(1) ΕΕ αριθ. L 33 της 8. 2. 1979, σ. 1· οδηγία που τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 93/102/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ αριθ. L 291 της 25. 11. 1993, σ. 14).

(2) ΕΕ αριθ. C 122 της 14. 5. 1992, σ. 12 και ΕΕ αριθ. C 118 της 29. 4. 1994, σ. 6.

(3) ΕΕ αριθ. C 332 της 16. 12. 1992, σ. 3.

(4) Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της 27ης Οκτωβρίου 1993 (ΕΕ αριθ. C 315 της 22. 11. 1993, σ. 102), κοινή θέση του Συμβουλίου, της 15ης Ιουνίου 1995 (ΕΕ αριθ. C 182 της 15. 7. 1995, σ. 1) και απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 1995 (ΕΕ αριθ. C 308 της 20. 11. 1995, σ. 30). Απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της 10ης Δεκεμβρίου 1996, και απόφαση του Συμβουλίου, της 10ης Ιανουαρίου 1997.

εφόσον είναι αναγκαίο, της χρήσης του, διατυπωμένης με επαρκή ακρίβεια ώστε να μπορεί ο αγοραστής να αντιλαμβάνεται την πραγματική φύση του προϊόντος και να το διακρίνει από άλλα με τα οποία θα ήταν δυνατόν να το συγχέει.

- 6) Επιτρέπεται επίσης να χρησιμοποιείται, στο κράτος μέλος εμπορίας, η ονομασία πώλησης με την οποία ένα προϊόν νομίμως παρασκευάζεται και διατίθεται στο εμπόριο κράτος μέλος παραγωγής.

Ωστόσο, εφόσον η εφαρμογή των άλλων διατάξεων της παρούσας οδηγίας, ιδίως των προβλεπομένων στο άρθρο 3, δεν είναι τέτοιας φύσεως ώστε να επιτρέπει στους καταναλωτές του κράτους μέλους εμπορίας να γνωρίζουν την πραγματική φύση του τροφίμου και να το διακρίνουν από τα τρόφιμα με τα οποία θα μπορούσε να το συγχέει, η ονομασία πώλησης συνοδεύεται από άλλες περιγραφικές πληροφορίες οι οποίες αναγράφονται δίπλα σε αυτήν.

- γ) Σε εξαιρετικές περιπτώσεις, η ονομασία πώλησης του κράτους μέλους παραγωγής δεν χρησιμοποιείται στο κράτος μέλος εμπορίας όταν το τρόφιμο που φέρει αυτή την ονομασία απέχει, ως προς τη σύνθεση ή την παρασκευή του, από το τρόφιμο που είναι γνωστό υπό την ονομασία αυτή, ώστε οι διατάξεις του στοιχείου β) δεν είναι επαρκείς για να εξασφαλίζεται η ορθή ενημέρωση των καταναλωτών στο κράτος μέλος εμπορίας.»

4. Στο άρθρο 6 παράγραφος 2 το στοιχείο γ) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«γ) προϊόντων που αποτελούνται από ένα μόνο συστατικό,

— υπό τον όρο ότι η ονομασία πώλησης ταυτίζεται με το όνομα του συστατικού, ή

— υπό τον όρο ότι η ονομασία πώλησης επιτρέπει τον καθορισμό της φύσης του συστατικού χωρίς να υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως.»

5. Στο άρθρο 6 παράγραφος 5 στοιχείο β), η πρώτη περίπτωση (οδηγία 79/112/ΕΟΚ) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«— τα συστατικά που ανήκουν σε μία από τις κατηγορίες του παραρτήματος I και είναι στοιχεία άλλου τροφίμου είναι δυνατόν να αναφέρονται μόνο με το όνομα της κατηγορίας αυτής.

Τροποποιήσεις στον κατάλογο των κατηγοριών που παρατίθεται στο παράρτημα I μπορούν να θεσπιστούν σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 17.

Ωστόσο, η ονομασία “άμυλο” που περιλαμβάνεται στο παράρτημα I πρέπει να συμπληρώνεται πάντοτε με την ένδειξη της ειδικής φυτικής προέλευσής του, όταν το συστατικό αυτό ενδέχεται να περιέχει γλουτένιο.»

6. Στο άρθρο 6 παράγραφος 5 στοιχείο β), η δεύτερη περίπτωση (οδηγία 79/122/ΕΟΚ) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«— τα συστατικά που ανήκουν σε μία από τις κατηγορίες που απαριθμούνται στο παράρτημα II αναφέρονται

υποχρεωτικά με το όνομα της κατηγορίας, ακολουθούμενο από το ειδικό τους όνομα ή τον αριθμό ΕΟΚ· στην περίπτωση συστατικού που ανήκει σε πλείονες κατηγορίες, αναγράφεται εκείνη που αντιστοιχεί στην κύρια λειτουργία του μέσα στο συγκεκριμένο τρόφιμο.

Οι τροποποιήσεις που πρέπει να γίνουν στο προαναφερόμενο παράρτημα λόγω της εξέλιξης των επιστημονικών γνώσεων θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 17.

Ωστόσο, η ονομασία “τροποποιημένο άμυλο” που περιλαμβάνεται στο παράρτημα II πρέπει να συμπληρώνεται πάντοτε με την ένδειξη της ειδικής φυτικής προέλευσής του, όταν το συστατικό αυτό ενδέχεται να περιέχει γλουτένιο.»

7. Το άρθρο 7 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 7

1. Η ένδειξη της ποσότητας ενός συστατικού ή μιας κατηγορίας συστατικών που χρησιμοποιήθηκε στην παραγωγή ή παρασκευή ενός τροφίμου αναγράφεται σύμφωνα με το παρόν άρθρο.

2. Η ένδειξη που αναφέρεται στην παράγραφο 1 είναι υποχρεωτική:

α) όταν το εν λόγω συστατικό ή η κατηγορία συστατικών εμφανίζονται στην ονομασία πώλησης ή ο καταναλωτής τα συνδέει, γενικά, με την ονομασία πώληση ή

β) όταν το εν λόγω συστατικό ή η κατηγορία συστατικών διακρίνονται σαφώς στην επισήμανση, με λέξεις, εικόνες ή γραφική απεικόνιση· ή

γ) όταν το εν λόγω συστατικό ή η κατηγορία συστατικών έχουν ουσιαστική σημασία για το χαρακτηρισμό ενός τροφίμου και για τη διάκρισή του από άλλα προϊόντα με τα οποία είναι δυνατό να συγχέεται λόγω της ονομασίας ή της εμφάνισής του· ή

δ) στις περιπτώσεις που καθορίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 17.

3. Η παράγραφος 2 δεν εφαρμόζεται:

α) σε συστατικό ή σε κατηγορία συστατικών:

— των οποίων το καθαρό στραγγισμένο βάρος δηλώνεται σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 4, ή

— των οποίων η ποσότητα πρέπει ήδη να αναγράφεται στην επισήμανση δυνάμει κοινοτικών διατάξεων,

— που χρησιμοποιούνται σε μικρές ποσότητες για αρωματισμό,

— που, ενώ περιλαμβάνονται στην ονομασία πώλησης, δεν είναι καθοριστικά για την επιλογή του καταναλωτή στο κράτος μέλος εμπορίας, εφόσον η διακύμανση της ποσότητας δεν είναι ουσιώδης για το χαρακτηρισμό του τροφίμου ή τέτοιας φύσεως ώστε να το διακρίνει από άλλα παρόμοια προϊόντα. Σε περίπτωση αμφιβολίας θα αποφασίζεται, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 17, εάν πληρούνται οι προϋποθέσεις που προβλέπονται στην παρούσα περίπτωση·

6) όταν ειδικές κοινοτικές διατάξεις ορίζουν επακριβώς την ποσότητα του συστατικού ή της κατηγορίας συστατικών, χωρίς να προβλέπεται η ένδειξη της στην επισήμανση·

γ) στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 6 παράγραφος 5 στοιχείο α) τέταρτη και πέμπτη περίπτωση·

δ) στις περιπτώσεις που καθορίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 17.

4. Η αναγραφόμενη ποσότητα, εκφρασμένη ως ποσοστό, είναι η ποσότητα του ή των συστατικών κατά τη στιγμή τηςσιμοποίησής τους για την παρασκευή του τροφίμου. Ωστόσο, μέσω κοινοτικών διατάξεων, μπορούν να προβλέπονται παρεκκλίσεις από την αρχή αυτή για ορισμένα τρόφιμα. Οι διατάξεις αυτές θεσπίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 17.

5. Η ένδειξη που αναφέρεται στην παράγραφο 1 περιλαμβάνεται είτε στην ονομασία πώλησης του τροφίμου είτε ακριβώς δίπλα στην ονομασία αυτή, είτε στον κατάλογο των συστατικών σε συνδυασμό με το σχετικό συστατικό ή τη σχετική κατηγορία συστατικών.

6. Το παρόν άρθρο εφαρμόζεται με την επιφύλαξη των κοινοτικών κανόνων σχετικά με την επισήμανση των τροφίμων σε ό,τι αφορά τις θρεπτικές τους ιδιότητες.»

8. Παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο:

«Άρθρο 13α

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να απαγορεύεται στην επικράτειά τους η εμπορία τροφίμων για τα οποία οι ενδείξεις που προβλέπονται στο άρθρο 3 και στο άρθρο 4 παράγραφος 2 δεν αναγράφονται σε γλώσσα εύκολα κατανοητή από τον καταναλωτή, εκτός εάν η αποτελεσματική ενημέρωση του καταναλωτή εξασφαλίζεται με άλλα μέτρα, που καθορίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 17, για μια ή περισσότερες ενδείξεις της επισήμανσης.

2. Το κράτος μέλος όπου το προϊόν διατίθεται στο εμπόριο μπορεί, τηρώντας τους κανόνες της συνθήκης, να επιβάλλει, στην επικράτειά του, να αναγράφονται αυτές οι ενδείξεις της επισήμανσης σε μία ή περισσότερες

γλώσσες που επιλέγει μεταξύ των επισήμων γλωσσών της Κοινότητας.

3. Οι παράγραφοι 1 και 2 δεν απαγορεύουν την πολύγλωσση επισήμανση.»

9. Στο άρθρο 14, διαγράφεται το δεύτερο εδάφιο.

Άρθρο 2

Τα κράτη μέλη τροποποιούν, εάν είναι αναγκαίο, τις νομοθετικές και διοικητικές διατάξεις τους κατά τρόπο ώστε:

— να επιτραπεί το εμπόριο των προϊόντων που είναι σύμφωνα με την παρούσα οδηγία το αργότερο στις 14 Αυγούστου 1998,

— να απαγορευθεί το εμπόριο των προϊόντων που δεν είναι σύμφωνα με την παρούσα οδηγία το αργότερο στις 14 Φεβρουαρίου 2000. Εντούτοις, το εμπόριο προϊόντων που δεν έχουν συμμορφωθεί με την παρούσα οδηγία και τα οποία είχαν επισημανθεί πριν από την ημερομηνία αυτή, επιτρέπεται μέχρις εξαντλήσεως των αποθεμάτων.

Τα κράτη μέλη ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από την αναφορά αυτή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Οι λεπτομερείς διατάξεις για την αναφορά αυτή καθορίζονται από τα κράτη μέλη.

Άρθρο 3

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσης της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Άρθρο 4

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 27 Ιανουαρίου 1997.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Ο Πρόεδρος

J. M. GIL-ROBLES

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

G. ZALM